

बाबा समान सम्पूर्ण बन्ने चिह्न

सदा आफ्नो स्मृतिको सामर्थ्यले आफ्नो तीनै स्थान र तीनै स्थिति, निराकारी, आकारी र साकारी तीनै स्थितिमा सहजै स्थित हुन सक्दछौ ? जसरी आदि स्थिति साकार स्वरूपमा सहजै स्थित रहन्छौ, यसैगरी अनादि निराकारी स्थिति यस्तै सहज अनुभव हुन्छ ? भखरै अनादि, भखरै आदि स्मृतिको सामर्थ्यद्वारा दुबै स्थितिमा समानता अनुभव होस्— यस्तो अनुभव गर्दछौ ? जसरी साकार स्वरूप आफ्नो अनुभव हुन्छ, स्थित हुन स्वाभाविक अनुभव गर्दछौ— यसैगरी आफ्नो अनादि निराकारी स्वरूपमा, जुन सदा एक अविनाशी छ, त्यस सदा एक अविनाशी स्वरूपमा स्थित हुन पनि स्वाभाविक होस्। संकल्प गर्नासाथ स्थित हुनु— यसैलाई भनिन्छ बाबा समान सम्पूर्ण अवस्था, कर्मातीत अन्तिम अवस्था । त्यसैले आफूले आफैलाई सोध— अन्तिम अवस्थाको कति समीप पुगेका छौ ? जति सम्पूर्ण अवस्थाको समीप हुनेछौ अर्थात् बाबाको नजिक हुनेछौ त्यसै अनुसार भविष्य प्रारब्धमा पनि राज्य अधिकारी हुनेछौ । साथ-साथै आदि भक्त जीवनमा पनि समीप सम्बन्धमा हुनेछौ । पूज्य अथवा पुजारी दुबै जीवनमा साकार बाबाको समीप हुनेछौ अर्थात् सारा कल्पमा आदि आत्माको सम्बन्ध-सम्पर्कमा रहनेछौ । हीरो पार्ट्डारी आत्माको साथ-साथै तिमी आत्माहरूको पनि भिन्न नाम-रूपमा विशेष भूमिका हुनेछौ । अहिलेको सम्पूर्ण स्थितिको समीप अवस्था अर्थात् बापदादाको समीपताको आधारमा सारा कल्पको समीपताको आधार रहेको हुन्छ, यसैले जति चाह्यो उति आफ्नो कल्पको प्रारब्ध बनाऊ । समीपताको आधार श्रेष्ठता हो । श्रेष्ठताको आधार आफ्नो मरजीवा जीवनमा विशेष दुई कुराहरूको जाँच गर— एक सदा पर-उपकारी रहेका छौ ? दोस्रो आदिदेखि अहिलेसम्म सदा बाल ब्रह्मचारी रहेका छौ ? मरजीवा जीवनको आदि कालदेखि अर्थात् बाल्यकालदेखि अहिलेसम्म ब्रह्मचारी रहेका छौ ? ब्रह्मचारी जीवन अर्थात् ब्रह्म समान पवित्र जीवन । जसलाई ब्रह्मचारी भनौं वा ब्रह्मचारी भनौं— आदिदेखि अन्तिमसम्म अखण्ड रहेका छौ ? यदि पटक-पटक खण्डित रहेका छौ भने बाल ब्रह्मचारी वा सदा ब्रह्मचारी कहलाउन सक्दैनौ । कुनै पनि प्रकारको पवित्रता अर्थात् स्वच्छता खण्डन भएको छ भने परम पूजनीय बन्न सक्दैनौ । बाबा समान नहुनाको कारणले समीप सम्बन्धमा आउन सक्दैनौ यसैले श्रेष्ठताको आधार, समीपताको आधार बाल ब्रह्मचारी अर्थात् सदा ब्रह्मचारी, जसलाई नै फलो फादर पनि भनिन्छ । त्यसैले आफूलाई जाँच गर अखण्ड छौ ? अखण्ड रहनेहरूलाई सर्व प्राप्ति पनि अखण्ड अनुभव हुन्छ । खण्डित पुरुषार्थीलाई प्राप्ति पनि अल्पकालको अनुभव हुन्छ । आफ्नो रजिस्टर जाँच गर— सदा सफा रहेको छ ? कुनै पनि प्रकारको दागले रजिस्टरलाई खराब त गरेको छैन ? सदा ब्रह्मचारी अर्थात् संकल्पमा पनि कुनै प्रकारको अपवित्रताले वृत्तिलाई चंचल नबनाओस् । पहिलो हार वृत्तिको चंचलता, फेरि दृष्टि र कृतिको चंचलता हुन्छ । वृत्तिको चंचलताले रजिस्टरलाई दागी बनाइदिन्छ, यसैले वृत्तिद्वारा पनि सदा ब्रह्मचारी ।

आज बापदादाले बच्चाहरूको यस रजिस्टरलाई देखिरहनुभएको थियो- कति बच्चा सदा ब्रह्मचारी छन् र कति ब्रह्मचारी छन् ? बाल ब्रह्मचारीको महत्त्व हुन्छ, बाल ब्रह्मचारी वर्तमान समय पनि पूज्य अर्थात् श्रेष्ठ हुन्छन् । बापदादा पनि यस्ता बच्चाहरूलाई पूज्य बच्चाको रूपमा देख्नुहुन्छ । विश्वको अगाडि पनि अब अन्त्यमा पूज्य रूपमा प्रत्यक्ष हुनेछन् । बाबाको अगाडि पूज्य प्रसिद्ध हुनेवाला सदा समीप सम्बन्धमा रहन्छन् । यसरी आफ्नो रजिस्टर हेर । अर्को कुरा— पर-उपकारी यसको पनि विस्तार धेरै गुह्य छ । यसको विस्तार स्वयम् विचार गर । विश्व प्रति अनि ब्राह्मण परिवार प्रति दुबै सम्बन्धमा सदा उपकारी बनेका छौ वा कहिले स्व-उपकारी, कहिले पर-उपकारी । वास्तवमा पर-उपकार नै स्व-उपकार हो । यसरी यस कुरामा पनि आफ्नो रजिस्टर जाँच गर फेरि बापदादाले पनि सुनाउनुहुनेछ । बुझ्यौ । अच्छा ।

सदा आफ्नो अनादि र आदि स्वरूपमा सहज स्थित हुनेवाला, सदा स्वच्छ र स्पष्ट रहनेवाला पूज्य आत्माहरू, सारा कल्पमा नजिक सम्बन्धमा आउनेवाला आत्माहरू, सदा ब्रह्मचारी बच्चाहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवम् नमस्ते । रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

टीचर्ससँग भेटघाट

टीचर्सलाई विशेष लिफ्ट छ, किनकि टीचर्सको काम हो नै सबै आत्माहरूलाई मार्ग दर्शन गराउनु। त्यसैले दिन रात एकै लगनमा रहनेवाला, एक को नै याद र एकै कार्य- यसबाट एकरस स्थिति सहज नै बन्दछ। एकैको लगनमा रहनाले सहज मंजिलको अनुभव हुन्छ। एक नै एक भएपछि त सहज मार्ग भयो नि होइन? सेकेण्डमा स्वीच अन गन्यो अनि मंजिलमा पुग्यो। सोच्यो अनि स्वरूप भयो, यो हो लिफ्ट। टीचर्सले आफ्नो भाग्यलाई देखेर सदा बाबाको गुण गाउनुपर्दछ। वाह बाबा अनि वाह ड्रामा- यही गीत सदा चलिरहोस्। यसै खुशीमा चाहे तनको बन्धन होस्, चाहे मनको, केही जस्तो लाग्दैन। सदा व्यस्त रहनाले कुनै पनि प्रकारको मायाको आकमणले, आकमण गर्न सक्दैन। मायाको हार हुन्छ, आक्रमण हुन सक्दैन।

समीप आत्माहरूको लागि पुरुषार्थ पनि एक मनोरञ्जनको साधन

ब्रह्मा बाबाको जुन पहिलो विशेषता थियो नष्टोमोहा जसको आधारमा सदा स्मृति स्वरूप बन्नुभयो, त्यसैले यसरी बाबाको अनुसरण गरेकाछौ? यही विशेषताद्वारा समीप आत्मा बनेछौ। स्वयम्बाट वा सबैबाट नष्टोमोहा- यसैले समीप आत्माहरूलाई सहजै सर्व प्राप्ति हुन्छ। पुरुषार्थ पनि एक खेल अनुभव हुन्छ, मुश्किल होइन। पुरुषार्थ गर्नु पनि एउटा मनोरञ्जन हो। त्यसै कुनै हिसाब गर्नु र मनोरञ्जनको तरिकाले हिसाब गर्नुमा फरक पर्छ- त्यसैले समीप आत्मालाई पुरुषार्थ पनि मनोरञ्जन अनुभव हुन्छ। समीप आत्माको मुख्य निशानी- आदिदेखि अन्तिमसम्म मुश्किलको अनुभव हुँदैन।

सफलताको आधार साक्षी र साथीपनको अनुभव

सदा आफूलाई बाबाको साथी सम्भेर चल्ने गर्दौ? यदि साथीपनको अनुभव भयो भने साक्षीपनको अनुभव हुन्छ किनकि बाबाको साथ भयो भने जसरी बाबा साक्षी भएर अभिनय गर्नुहुन्छ त्यस्तै तिमी पनि साथी भयौ भने साक्षी भएर अभिनय गर्नेछौ। त्यसैले दुबै अनुभव, अनुभव गर्दौ एकलै होइन सदा सर्वशक्तिमानको साथ छ। जहाँ साथ छ त्यहाँ सफलता त स्वतः नै हुन्छ। त्यसो त भक्तिमार्गमा यही पुकार गर्दैन- थोरै समय साथको अनुभव गराइदिनुहोस्, भलक देखाइदिनुहोस् तर अहिले के भयो? सर्व सम्बन्धबाट साथी हुनुभयो। झलक वा दर्शन अल्पकालको लागि हुन्छ, सम्बन्ध सदाकालको हुन्छ, त्यसैले अहिले बाबाको समीप सम्बन्धमा आयौ, कि अभसम्म पनि जिज्ञासु छौ? जिज्ञासा तबसम्म हुन्छ जबसम्म प्राप्ति छैन। अब जिज्ञासु होइनौ अधिकारी हौ, हरेक सेकेण्डको साथ छ, हरेक सेकेण्डमा सम्बन्धको कारण समीप छौ। जीवनमा साथीको खोजी गर्दैन् र साथीको आधारमा नै आफ्नो जीवन बिताउँदैन, अहिले कसलाई साथी बनाएका छौ? अविनाशी साथी। अरू कुनै पनि साथी समयमा वा सदा पुनर सक्दैन तर बापदादा सदा अनि सेकेण्डमै पुनर सक्नुहुन्छ। यो जन्म-जन्मको साथ हो, भविष्यमा पनि बाबाको त साथ रहन्छ नि। शिव पिता साक्षी हुनुहुनेछ र ब्रह्मा बाबा साथी हुनुहुनेछ। अहिले दुबै साथी हुनुहुन्छ। यस्तो अनुभव गर्नेहरू सदा खुशीमा रहन्दैन, जो पाउनु थियो त्यो पाइसक्यौ भने खुशी त हुन्छ नि! पाइसक्यौ, बाँकी छ बाबा समान स्वयम्भाई बनाउनु, यसमा नम्बरवार छौ।

शक्ति सेनालाई बापदादा विशेष चढती कलाको सहयोग किन दिनुहुन्छ? किनकि शक्तिहरूलाई, माताहरूलाई सबैले तल गिराए, अब बाबा आएर उचाइमा चढाउनुहुन्छ। आफूभन्दा पनि अगाडि शक्तिहरूलाई राख्नुहुन्छ, त्यसैले शक्तिहरूलाई विशेष खुशी हुनुपर्छ- शक्तिको अनुहार सदा चम्किरहेको देखियोस्, किनकि बाबाले विशेष अगाडि राख्नुभएको छ। त्यसै पनि यदि कुनै अल्पकालको प्राप्ति भयो भने त्यो चमक अनुहारमा देखिन्छ, यहाँ त कति प्राप्ति छ! माताहरू कहिल्यै रुन त रुदैनौ, कहिले आँखामा आँसु भरिन्छ? अब नयनमा रुहानियत आएको छ जहाँ रुहानियत हुन्छ त्यहाँ आँसु हुँदैन। पाण्डव आँखाबाट रुन्छौ वा मनबाट? जब सुखको सागरमा डुब्नेवाला हौ भने रुन कहाँबाट आउँछ। रुनु अर्थात् दुःखको निशानी, सुखको सागरमा समाहित

२०७१ भाद्र द आइतबार २४-०८-१४ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०७-१२-७८ मधुबन

हुनेवाला है भने रुन कसरी सक्छौ ? कहिले पनि दुःखको लहर सपनामा समेत नआओस् । सपना पनि सुख स्वरूप होस् किनकि सुखका सागर आफ्नो समीप सम्बन्धमा आउनुभयो, त्यसैले सदा सुखमा, खुशीमा रहने गर, कहिले पनि रुनु छैन । सत्ययुगमा तिम्रो प्रजा रुच्छन् र ? होवनहार राजा कसरी रुन सक्छन् ? शक्तिहरू त एक उदाहरण हुन् यदि उदाहरण नै रुनेवाला भए भने अरुले कसरी सौदा गर्न सक्छन् ? त्यसैले कहिले रुनु छैन, न आँखाबाट रुनु छ न मनबाट । बुझ्यौ ?

वरदान:- सेवाको उमंग-उत्साहद्वारा सेफटीको अनुभव गर्नेवाला मायाजित भव

जो बच्चाहरू स्थूल कामको साथ-साथै रुहानी सेवामा लागिरहन्छन्, सदा तयार रहन्छन् भने यो सेवाको उमंग-उत्साह पनि सेफटीको साधन बन्दछ । जो सेवामा लागिरहन्छन् ती मायाबाट बचिरहन्छन् । मायाले पनि देख्छ— यिनीहरूलाई फुर्सत नै छैन त्यसैले ऊ पनि फर्केर जान्छ । जुन बच्चाहरूलाई बाबा र सेवासँग प्यार छ उनीहरूलाई एकस्ट्रा हिम्मतको मद्दत मिल्छ, जसद्वारा सहजै मायाजित बन्दछन् ।

स्लोगन:- ज्ञान र योगलाई आफ्नो जीवनको स्वभाव बनाएमा पुरानो स्वभाव परिवर्तन हुनेछ ।